

komme over og — i politisk Forstand — Allensammen „sidde ved Vinduerne“. Jeg kan ikke tro, at de Herrer kunde finde det konsekvent og stemmende med den Forretningsgang og politiske Methode, som de ellers følge, at negte at henvise denne Sag til Udvalg. Det vilde staa som en Modsigelse overfor den sædvanlige Praxis. Vilde de Herrer imidlertid gjøre det, nu vel, det bliver deres egen Sag. Jeg har kun ikke villet undlade at give dem, der finde, at det er den bedste og hensigtsmæssigste Vej til at skaffe denne Lov hurtig færdig i god Skikkelse at nedsætte Udvalg, Leilighed til at stemme derom, og derfor har jeg stillet mit Forslag, overladende det forøvrigt til Thingets Visdom og Ministerens Sindelag, om det vil følge Forslaget eller ikke.

Busk: Jeg vil kun nedlægge en kort Protest mod den ærede sidste Lalers Udtalelse om, at det var aldeles mod den tidligere Praxis her i Thinget, naar vi ikke vilde have Udvalg i denne Sag. Hvorfor har det ærede Medlem tilligemed hans politiske Venner saa ofte foreslaaet, at Udvalg ikke skulde nedsættes? Selvsølgelig, fordi de vare i Overensstemmelse med Ministeriet, og de mente, at det i saa Fald var uundvædigt og tidsspildende. Vi vide jo, at det ærede Medlem har saa særligt Die for, hvorledes Tiden kan gaa tabt for en Sag, naar den kommer ind i et Udvalg. Vi vide, at ærede Medlemmer have en særlig Mani for at søge saa mange Oplysninger, at det summer sig op til et helt Bærf, og at det ærede Medlem har et skarpt Blik derfor. Jeg siger imidlertid, at det ikke er i Overensstemmelse med den tidligere Praxis fra den Side, som jeg tilhører, ikke at henvise Sagen til et Udvalg, naar man ser, at der er en saadan Overensstemmelse med Ministeren og tror, at det vil lykkes at faae denne Lov, og det forekommer mig ogsaa at være i fuldstændig Konsekvens med den Handlemaade, som de Herrer fra den anden Side følge, hvad de ogsaa have fuldstændig Ret til. Det ærede Medlem udtalte i Begyndelsen af sit sidste Foredrag, at somme Læder lod det til, at vi vare bange for Landsthinget, og somme Læder lod det til, at vi vilde gjøre saadanne Forandringer i Loven, at den vilde vende tilbage til Landsthinget igjen. Jeg for mit Bedkommende tror ikke, at det kan undgaaes, at Sagen maa vende tilbage til Landsthinget, men det kommer rigtignok an paa, i hvilken Skik-

kelse den kommer derover, at den kommer derover saaledes, at vi kunne have Haab om at faae den ud som Lov. Jeg frygter for, at faae vi den først ind i et Udvalg, og skal der først finde Forhandlinger, Underhandlinger Sted og staffles Oplysninger om det Eine og det Andet, vil den blive saaledes forandret, at vi aldrig faae den ud af Landsthinget. Der er Forskel paa, paa hvilken Maade den kommer derind og i hvilken Skikkelse, men jeg tror ikke, at det kan undgaaes, at den kommer derind.

Solstein-Ledreborg: Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Vilde) tager feil, naar han af mine Bemærkninger slutter, at Udvalget vilde faae Nok at bestille, thi det ærede Medlem veed i saa Tilfælde ikke, hvad Udvalget ifjor har gjort, nemlig at det ikke blot har sat sig ind i Sagen i Almindelighed, men ogsaa har gennemgaaet denne Sag i Detaillen, idet der ud af Udvalgets Arbejde ifjor fremgik et Lovforslag, som var ikke væsentlig forskjelligt fra det foreliggende. Det er altsaa ikke noget Argument for at nedsætte et nyt Apparat, det er et Argument for at lade Sagen gaa den sædvanlige Vej. Her er ikke saa Medlemmer i Salen, der have behandlet Sagen ifjor, og som ere saa godt inde i den, at de kunne stille de fornødne Endringsforslag. Altsaa, dette Argument gjælder ikke. Med Hensyn til de andre Argumenter, det ærede Medlem anførte, vil jeg sige, at det endrer mig Noget, at han vil drage Spørgsmaalet om Tillid eller Ikke-Tillid til Ministeriet ind i denne Sag. Det er en upolitisk Sag, som ikke har det Mindste med dette Spørgsmaal at gjøre. Men naar det ærede Medlem ønsker særlig at faae Leilighed til at vise sin Loyalitet og Begeistring overfor Ministeriet, saa har der jo været og vil vistnok blive saa mange Tilfælde, hvor det ærede Medlem vil faae rig Leilighed til at komme med sin Begeistring, at det vil kunne naas ogsaa udenfor dette Udvalg, og navnlig veed jeg ikke, hvorledes det ærede Medlem vilde høre sig ad, hvis han ikke kom ind i dette Udvalg. Jeg maa imidlertid ærlig tilstaa, at jeg er bleven noget betænkelig ved den Over for Udvalgs Nedsættelse, der paa engang er kommen frem. So mere jeg hører de ærede Medlemmers Udtalelser i denne Retning, desto mere bliver jeg stemt for, at der ikke bør nedsættes Udvalg, idet jeg frygter for, at der maa ligge store Planer bagved. Disse Udvalg, der nedsættes for at over-